

כל היד פרק שני נדה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]

לעזי רעז"י

פנגריי"ג [פינוגר"י]. חילבה
(גרגרנית יוונית, צמח
המשמש לתבלין).
איידרמינ"ט [אדרימינ"ט].
חומצה גופריתית
פלדי"ש. חיזור.

תום' הרא"ש

רבי יְהוֹשֻעַ אומר כהה. כן
גרש"י ופי' דין גנע כהה
יש לו וקשה מהא דפרד"ק בסוף
גזירא אימא כיהה וטימא והיכי
מצי' למימר הכי א' כהה טהור
הוא. ור"ת גר' ר' יהושע קיהה
בכו"ף לשון אסיפה כמו מקהו
אקהייא בשוקא דנהרדעא
לשון אסיפה כלומר אסף
התלמידים ועמד למנין והשיב
תשובות והשתא פליגי התם
שפיר ואמאי עמד למנין והביא

הפילה. שאבדה השם
 וצו חסידים בו' לל
 עשין רבי יוחנן לעיל
 רובא דר' יהודה ד
 שרין על מגעה את
 וקרבן כרכום.
 גדל בו' וכממי
 פרט לה כלולה
 בן כרכום כנוגה זו
 (י) בן קרן עור פניו:
 הממוג במים ואע"ג
 יליה טמא: טמא.
 שר עלי' מזהל כינא
 מאח משום כסם בו'.
 חרר חרר

אֲדָמָה לְמִימָרָה: עֲמֹק
 הָיָה שְׁחֹרְתָהּ כְּלוֹמַר
 וְמָא: דִּיהָ. פִּלְדָּ"ש
 כְּדֹר שָׁנָה. שִׁשׁ
 הָיָה אֲדָמָה יוֹתֵר
 כִּי. מִפְּנֵי לָהּ: כִּי
 מִצִּיא אֲדָמָה וְנוֹתָנָה
 מִיָּם. כְּלוֹמַר נֹתֵן
 הָיָה מִיָּם לְפִינֵי עַל
 מִלֵּךְ הָיוּ שְׁחֹרְתָהּ
 וְלֹא מִפְּנֵי כֹ' עַד
 קֹשִׁיָא הוּא: כֹּהֵן.
 אֲנָשִׁים בְּחֹרִים
 בְּפִימָה: שְׁלֵמָה
 ע"ג דְּלוֹהִי לְטִמָּה
 דְּלִאֲרִי כְּפִימָה
 אֲרִין שְׂדֵרוֹ כְּפִימָה
 וְיֵשֶׁנָּה שְׂדֵרוֹ כֹּהֵן
 וּבְפִימָה דְּרִבִּי
 זָקֵן מִמָּרָה כַּחַד
 מִיֵּינִי: אִם
 רַב לָן טִמָּה. דְּשַׁעֲרָה
 וְכֹהֵן שְׂקִדְמָתוֹ
 (י) וְהֵנָּה נִהְפָּה
 כֹּהֵן טֹוֹר. הָרִי
 טֹוֹרָה דְּכִתִּיב (ס)
 וְכֹהֵן רִבִּי מִשָּׁה
 הָיָה כְּלוֹמַר קִיָּה
 וְכֹהֵן מִלֵּאֲמִי בְּכ"ס
 טֹוֹרָה: שִׁעוֹר נִגַּע
 וְחֹשֶׁךְ: כֹּהֵן גְּרִיסִין
 וְשִׁבְרִין: אִם
 אֲחֵד יִשְׁתַּלֵּם: אֲרִבֹּו שֶׁ
 מִנְּחָל כָּל אֲבָן
 שִׁעוֹר נִגַּע וְשָׂחִי
 יִצֵּב (ס יד) וְחִלְּלוּ
 יִצֵּב קִיר. וּמִרְאִיָּה
 פְּרִיחָה. פְּרִיחָה
 (ט) שֶׁ טֹוֹרָה: וְאֵע"פ
 אֲדָמָה (ס יא) וְאִם
 לְמִימָרָה דֶּם אֲדָמָה
 וְדֹמִין הֵן: וְאִימָה
 אֲדָמָה שְׂאֵדוּמִים
 דְּמִתְמִינִין: דִּמְיָה
 אֵת מִקּוֹר דִּמְיָה
 מִקּוֹר דִּמְיָה (ס יב)
 מִזְמוֹנִית טִמָּה הֵיא
 כִּי לֹא דֶם הוּא:
 וְיֵלֵךְ. הוּא שְׁחֹרֵךְ

כה קודם שצאה לפנינו: לא
סבירא להו רוב חתיכות של
[ג' מקומות הלכו אחר הרוב
' יהודה דאזיל צתר רובא לא

ואינה יודעת מה הפיי
בתר רוב חתיכות ור
מיני דמים הויין ורב
חתיכות לא אמרינן:
טמאים באשה האדום
וכמימי אדמה וכמוזג
וכמימי בשר צלי יב^ה
בן מהללאל מטמא ור
מאיר אם אינו מטמא
משקה רבי יוסי ואמר
אדום כדם המכה ש
טמא ידיהה מכן טהור
שבו וכמימי אדמה מ
מים^ה וכמוזג^ה שני חלק
השרוני: גמ^ה מגל ד
דלמא כל דם דאתי מ
בר יוסף^ה אמר רבי
יפלא ממך דבר למש
טהור לדם טמא אל
הכי נמי בין נגע טמא
ה"נ נגע טהור מי אי
לכן טהור הוא ההוא
אדם לנגעי בתים ולנ
הכא נמי בין דם נדה
האי מאי בשלמא הת
אדם ובפלוגתא דרבי
בהרת קודם לשער ל
קודם לבהרת טהור
אומר כהה ואמר רבה
כי הא פלוגתא דר"א
בר"ש ואמר לעולם אי
כשני גריסין על שני א
זוית ארכו כשני גרי
דר"א בר"ש כתיב קיר
שהוא כשני קירות הו
נגדים בפלוגתא דר
ורבנן דתניא ר'
אומר מגין לפריחת בנ
קרת וגבחת בבגדי
באדם מה להלן פרח
פרח בכולו טהור אלא
במאי פליגי וממאי ד
אמר רבי אבהו^ה דאמ
המים אדומים כדם ל
אימא אדום ותו לא א"
דמיה הרי כאן ארבע^ה
אמר רבי חנינא שחו
תניא נמי הכי^ה שחור
לא מתחלתו הוא מש
הוא משחיר: בש"א
ארבעה אב"א לית לה
שלקה ה"נ מלקא הו

אמר רבה ביהה ומהור
(ב"מ 97 פו.) אמר
פ"ה כיהה שיש לו דין כיהה
כיהה וטמא והיכי מצי למימר

רבי יהודה סבר זיל
חתיכות של ארבע
סברי זיל בתר רוב
תנא *חמשה דמים
השחור ובקרן ברכום
ש"א אף כמימי תלתן
טהרים^ג הירוק עקביא
זים^ד מטהרין אמר רבי
זום כתם מטמא משום
א כך ולא כך יאיזהו
ר כחרת^ה עמוק מכן
ובקרן ברכום^ו יכבור
קעת בית כרם ומיצף
מים ואחד יין מן היין
כא דם טהור באשה
ה טמא אמר רבי חמא
שעיא אמר קרא יכי
בין דם לדם בין דם
מעטה בין נגע לנגע
נגע טהור^א וכי תימא
וכי תימא^ב כולו הפך
מקרי אלא בין נגעי
בגדים וכולן טמאין
רם יזבה וכולן טמאין
איכא לאפלוגי בנגעי
ישע ורבנן^ג דתנן^ד אדם
טמא ואם שער לבן
ק^ה טמא ורבי יהושע
הה וטהור בנגעי בתיים
ש^ו ורבנן^ז דתנן^ח ר"א
בית טמא יעד שיראה
ם בשני כותלים בקרן
ורחבו כגרים מ"ט
בתיב קירות איזהו קיר
מר זה קרן זוית בנגעי
יונתן בן אבטלומוס
נתן בן אבטלומוס
ש שהיא טהורה נאמר
ונאמר קרחת וגבחת
לו טהור^א אף כאן נמי
כא אי דם טהור ליכא
טהורין והני טמאין
קרא^ב ויראו מואב את
מרא דדם אדום הוא
אבהו אמר קרא^ג דמיה
והא אנן חמשה תנן
אדום הוא אלא שלקה
רת עמוק מכן טמא די
אלא כשנעקר הוא מ
כמימי תלתן: ולית
אב"א אית להו מי לא
דלקי: וב"ה מטהרין:

נראה דרבה גרס דצפרק הפועלים
 זן מוכח רבה בר נחמני ואמר טהור
 קשה דצשלהי מזיר (דף סה:) פריך וללמא
 כי והא כיהה משמע טהור ויעוד דא"כ

ר' יהושע לא פליג את"ק ובדוחק י"ל
לדבריה יהושע פריך ומנליה דטהור
ט (ורבינו חס) גרים ור' יהושע קיהה
פירוש עמד למנין דקיהה לשון אסיפה
כמו (יבמות 97 קי:) מקהו אקיהיתא
בשוקא ובתמא פריך התם אימא עמד
למנין והביא ראה לדברי ת"ק מיור
דוחק הוא דא"כ מאי משני אמר קרא
לטהרו היכי מוכח מהאי קרא שטייהר
למא כר היכי דדרשי ליה רבנן דריש
למא כר היכי דדרשי ליה רבנן דריש

עין משפט
נר מצוה

פ"ב א ב מ"י פ"ה מהל' איסורי
ביאה הל' ז סמג עשין קיא
טוש"ע י"ד סימן קפח סעיף א
ע"י בטור [וצרכ אלפס שבעות
פ"ב 97 רפח:] :

פג ג מיי שם הל' ו ופ"א מהל'
משכב ומושב הל' ח סמוג שם
טוש"ע שם:

פד ד מיי פ"ה מהל' איסורי
ציאה הל"ח:

פֶּה ה' וּמִי שֶׁם הֵל' ט:
פֶּה ז' מִי שֶׁם הֵל' ח:

פז ח מי שם הל' י:
פח ט מי פ"ב מהל' טומאת

צרעת ה' ו:
צמח י מיי שם ה' ט:

צ"ב מ"י פי"ד מהלכות טומאות
ארעת הלכה ז:

צא ל מיי' שם פי"ב הלכה ח'
סמ"ג עשין רל"ד:

מוסף רע"י

הובא בסוף המסכת

תום' הרא"ש (המשך)

[illegible]

וְכֹפֶה שֶׁ לֹא אָדָם קָא אַ״שׁ שְׂמִשְׁמֵם מֵרֹאשׁוֹ וּרְגִלּוֹ אֲנַנֵּךְ קָא מִיִּירִי לְעִיל מִיְּנִיה בְּנֵנֵךְ שְׂנֹטְמֵם לֹא יִיר שְׂהִיָּה בִּמְחִית בִּשְׂר חֵךְ שְׂמִשְׁמֵם וְעִרְצִי אִי שֶׁאֵם הִלְכֵה לֵךְ הַמִּזְחֵה וְכֹחֵהּ הַצִּירֵצֵת אֵת כָּל בְּנֵי הַמִּזְחֵה מֵרֹאשׁוֹ שֶׁ בְּנֵי עַד יִירֹפֶה וְאִי אֲשֶׁשׁ לִדְמֵךְ כִּדְרֹמְכֵךְ שְׂמִשְׁמֵם בְּנֵנֵנֵךְ בִּסְרִיל אִי שִׁיךְ מִיְּחִיָּה: אִי שֶׁחֹרֹר לֵבִי כְּמֹאֵם פִּלְיִיךְ: אִי שֶׁחֹרֹר וְהֵא מִשְׁתַּח לֵב לְפִלְעִיָּה לֵב לְפִלְעִיָּה כְּפִלְעֹתָ דְרִב וְלֵוֹ אִם שְׂנִי מִעִינֹת הֵם אִו מִעִינִן אֲחֵךְ דְּרִבֵּךְ וְכִיב כְּפִלְעֹתָ רַךְ אִלְעִיזֹר רַךְ הַיִּשְׁעֵךְ בִּזְכֹּכֵךְ שְׂבָרְךָ עֲצֵמִן וְכֹאֲשֶׁן וְכֹאֲשֶׁן דְּרִבֵּעִי וְכֹאֲשֶׁן דְּרִבֵּעִי אִי מְסֹם דְּמִשְׁמֵם לֵךְ דְּקָרָר בִּבֵּי לֵב דְּרִם אִיירִי בְּגֵ דְרִם שְׂחֻלְקִיךְ בִּזְקֵן מִמָּרֹם וְכֹמֶכִם בִּזְקֵן בְּנֵנֵךְ וְנֵנֵךְ בִּזְקֵן בִּזְקֵן לְדִין כְּרִיתָאֵךְ הַתְּחַנְקִיךְ דִּאי לֵא לֵךְ חֹר בִּזְקֵן מִדְּמֵיבִין הֵם עֲסִי מְדֻמְכִיבִין עֵד שְׂמִשְׁמֵם עַד שְׂלִישִׁי אִי וְכִילָנֵךְ הֵם הַשְׁחֹר לֵב מִשְׁכַּחַת כְּפִלְעֹתָ דְרִב נְדִי: **אֲבִנְעִי** לֵב יִתְלֵךְ: מִי יִתְלֵךְ לֵב רַךְ דְּרִם וְקָרָא אֵלֶם נִפְקִי לֵבִי טַח מִקְרָאֵךְ דִּאי לֵת לֵה לֵךְ כָּלֵךְ מְדֻמֵּךְ אִי תִקְשִׁי לֵב לִימֵם אֵלֶם רַךְ לֵא:

(א) הלשון משוּבשׁ כבאן ונראה דל"ל דאטוּ אַם נדה וכל טמא שנפל ספק אַם נגעו צמת או לא ואח"כ טבלו מטומאה הראשונה הכי נעמידם בחזקת טומאה ודאית לטמאות כו'.